

ELS PENSAMENTS DEL COR

per CONXA ADELL I CARDELLACH

En la primera lectura, del llibre de la Saviesa, algú demana a Déu enteniment i saviesa, perquè li facin llum, com a valors més importants que salut, riquesa i bellesa. Podia haver demanat més capacitat d'estimar, però no.

La segona lectura, de la carta als hebreus, parla que la paraula de Déu esclareix els pensaments del cor. D'entrada, ens sorgeix una doble pregunta: el cor pensa?, el pensament estima?

El salm responsorial, el 89, demana adquirir la saviesa del cor. I ens sorgeix una altra doble pregunta: qui és el savi, el cor o el pensament?

En aquest context, se'ns proclama l'evangeli de l'home ric. Certament ric en tots els aspectes, amb un comportament íntegre i ple de riqueses materials. Un home que sap que el que fa és correcte, però que necessita alguna cosa més per posseir la vida eterna. Curiós el verb posseir, coherent amb algú que posseeix moltes riqueses. Curiós que pensi en la vida eterna, en el futur i no en el present. Plató té una frase molt lluminosa: «En la dificultat arriba un punt en què viure bé depèn de la capacitat d'aclarir-se». A l'home ric li ha arribat aquest punt.

Abans de contestar, però, Jesús es mira l'home amb afecte i segurament una mica trist, perquè sap que ha topat amb el mur dels diners i que davant els diners hi ha poca cosa a fer. Li diu que només li falta vendre el que té i donar-ho als pobres. Aleshores tindrà aquest tresor al cel, en la vida eterna, en el futur, que és el que l'home ric demana. L'home no contesta, Jesús li ha aclarit tant que li calia fer, l'ha encarat tant amb la seva pròpia realitat, que se'n va trist. Dues tristeses que s'ajunten, la de Jesús i la de l'home.

La gent que ho veu queda perplexa. Si a aquest home perfecte li és difícil d'entrar al Regne de Déu, ells què han de fer? Pere, amb la seva ingenuïtat, li diu que ells sí que ho han deixat tot. Aleshores Jesús diu una frase sorprenent, és aquí que ja podem tenir el cent per u, no hem d'esperar el futur. Marc avui hi afegeix les persecucions, l'evangeli de Mateu ni les anomena. Aquí, no allà. La vida eterna vindrà després.

Ara és quan la doble pregunta —el cor pensa?, el pensament estima?— pot tenir una resposta real. No solucionarem els problemes reals només estimant. L'amor és l'inici, però el motor és el pensament, que genera possibilitat. L'home ric pensa en singular: «què he de fer?». Pere pensa en plural, «nosaltres ho hem deixat tot». Només pensant en plural, en el col·lectiu, en els altres, podem canviar el cor i eixamplar-lo.